

Τα νέα του ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ο φετινός χειμώνας ευτυχώς ήταν ήπιος. Ένα μικρό χιόνι που το πάγωσε για δύο ημέρες 8 και 9 Ιανουαρίου ήταν η κακοκαιρία. Έτσι η θεία- πρόνοια φρόντισε για εμάς και μας γλύτωσε από το ειδικό φόρο πετρελαίου που μας επέβαλαν. Λίγοι ξεχειμώνιασαν στο χωριό.

Οι φύλακες πιστοί στο καθήκον τους φρόντιζαν για την ασφάλεια του χωριού και ευτυχώς ενώ στα γύρω χωριά είχαμε συνεχή κρούσματα κλοπών και ληστειών, η Κρεμαστή έμεινε απόρητη. Ο καιρός κατάλληλος για μανιτάρια που ήταν φέτος άφθονα. Συναγωνισμός μεταξύ των συλλεκτών, για το ποιος θα μαζέψει τα περισσότερα και μεγαλύτερα. Κλασικοί στο είδος οι Γιάννης Ξαστερούλης, Στάθης Λεγάκης, Παναγιώτης Ζώταλης αλλά και η δυναμική εμφάνιση του Γιάννη Παπαμιχαλόπουλου με ειδικότητα στις καλογρίτσες. Λιγοστά τα χόρτα, ίσως έφταιξε η ανομβρία του φθινοπώρου. Οι ελαιοπαραγωγοί είχαν ικανοποιητική σοδειά. Η έλλειψη βροχών μείωσε την απόδοση με αναλογίες 1 προς 8, αλλά οι τελευταίες βροχές βελτίωσαν την κατάσταση. Τα αγριογούρουνα αυξάνονται και δυστυχώς η δραστηριότητά τους έφτασε μέχρι και την Στερνίτσα. Λέγεται ότι έφτασαν μέχρι και το Κυπαρίσσι. Ο καιρός μαλακώνει σιγά-σιγά και άρχισαν να εγκαθίσταται στο χωριό νέοι πατριώτες που είχαν φύγει για να ξεχειμωνιάσουν αλλού. Οι ιδιοκτήτες των μαγαζιών παραπονούνται ότι είχαν αισθητή μείωση. Τα οικονομικά μέτρα σίγουρα είναι αιτία αφού και τα χωριά του κάμπου έχουν υποστεί μείωση των εισοδημάτων τους με αποτέλεσμα να έχουν περιορίσει τις εξόδους τους. Η αύξηση της τιμής της βενζίνης έχει γίνει αποτρεπτική για τους Κρεμασιώτες-Αθηναίους και τα ταξίδια για ένα σαββατοκύριακο έχουν σταματήσει από τους περισσότερους.

Χριστούγεννα και Πρωτοχρονιά ήταν εκτός τους μαγαζάτορες και τις οικογένειες τους, οι οικογένειες Παναγιώτη Τζώρτζη, Γιάννη Ξαστερούλη, Παναγιώτη Λαύκα, Στάθη Λεγάκη και Παναγιώτη Ζώταλη. Τα φώτα αρκετοί εξ'Αθηνών επισκέφτηκαν τη Κρεμαστή. Ο τοπικός σύλλογος «ΕΛΑΤΟΣ» έκοψε στην εκκλησία την πρωτοχρονιάτικη πίττα. Τυχερή ένα κοριτσάκι επισκέπτρια από το Κυπαρίσσι.

Στις 20 Ιανουαρίου έγινε στην Αθήνα το κόψιμο της Πρωτοχρονιάτικης πίττας του συλλόγου των Αθηνών «Ο Πατριώτης». Συνδυάστηκε και με μεσημβρινό γεύμα, έτσι δόθηκε η δυνατότητα της παραμονής περισσότερης ώρας. Κυκλοφόρησε το νέο ημερολόγιο του 2013, με την συνεργασία των δύο συλλόγων «Πατριώτη» και «Ελατος». Τη φροντίδα έκανε η Παναγιώτα Δούνια, και επεξεργάστηκε τα κείμενα και παραχώρησε τις παλιές φωτογραφίες από το αρχείο του Μιχάλη Δούνια. Στις 16 Μαρτίου ο σύλλογος «Ελατος» πραγματοποίησε στον ετήσιο αποκριάτικο χορό στο κέντρο 'Ερατώ'. Πολλοί πατριώτες και φίλοι προσήλθαν και διασκέδασαν μέχρι το πρωί με κέφι.

Το τριήμερο της Καθαρής Δευτέρας, λιγοστοί ήταν οι Αθηναίοι που

ήρθαν στο χωριό. Υπήρξε σκέψη από τον σύλλογο «Πατριώτη» για ενοικίαση πούλμαν με χαμηλό ναύλο, αλλά δεν υπήρξε ενδιαφέρον.

Το τριήμερο του Ευαγγελισμού γιορτάστηκε από λιγοστούς και πάλι. Την Κυριακή 2, ημέρα της Ορθοδοξίας, ο παπα-Γιώργης ακολουθώντας το τελετουργικό, μετά το πέρας της Θείας λειτουργίας έκανε περιφορά των εικόνων. Ήταν μια όμορφη στιγμή, με τους εκκλησιαζόμενους να κρατούν τις εικόνες και να περιφέρονται γύρω από τον ναό με τις ψαλμωδίες του παπά-Γιώργη και της ψάλτισσάς μας Κατερίνας Τσίγκου. Ενώ η 24η ήταν μια ανοιξιάτικη ημέρα, η 25η βρήκε το χωριό πνιγμένο στην ομίχλη. Έγινε η Θεία Λειτουργία και στη συνέχεια η δοξολογία. Οι τρεις μαθητές Αγγελική, Θανάσης και Γιώργος Παυλάκης, ντυμένοι τσολιάδες και Αμαλία έδιναν ένα εορταστικό τόνο. Απήγγειλαν τα ποιήματά τους, καθώς και η απανταχού παρούσα καλή Σαμαρείτισσα Ντίνα Δρίβα. Έγινε κατάθεση στεφάνων από τον πρόεδρο του Κοινοτικού Διαμερίσματος κ. Αλ. Πριφτάκη, από τον Πρόεδρο του Ελάτου κ. Θ. Παυλάκη και από την Αγγελική Παυλάκη ως εκπρόσωπος του σχολείου.

Ο καιρός δεν ευλόγησε για μεγάλη παραμονή έξω και έτσι όσοι παρευρεθήκαν πέρασαν από τα μαγαζιά για τον καφέ τους, που ήταν κέρασμα του Θεόδωρου Παυλάκη για την γιορτή του για την προηγούμενη μέρα.

“ Από την εφημερίδα μας ‘Χρόνια Πολλά’ Θεοδωρή πάντα με υγεία και με δύναμη, για το έργο που κάνεις για το χωριό μας. ”

Δύο έργα που θα βοηθήσουν στην αναβάθμιση του χωριού μας μετά από απόφαση του δημοτικού Κοινοτικού Συμβουλίου είναι η ανάπλαση της γειτονιάς της Γούρνας και η τοποθέτηση νέας μεταλλικής δεξαμενής 300 κυβικών μέτρων.

Άλλα μέτρα που μας αφορούν άμεσα είναι η δημοπράτηση από την Διεύθυνση Τεχνικών Έργων της Περιφερειακής Ενότητας Λακωνίας,

1. Αποκατάσταση φθαρμένων τμημάτων της επαρχιακής Οδού Μολάοι- Ρειχιά-Κυπαρίσσι.
2. Συντήρηση και σήμανση της επαρχιακής οδού Σπάρτης -Γεράκι-Αγ.Δημήτριος.

Παναγιώτα Στρατάκου - Δούνια

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ»

Το Δ.Σ. του συλλόγου μας εύχεται σε όλους τους ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΕΣ ολόψυχα όπως το λαμπρό ΦΩΣ της Ανάστασης του Κυρίου να φωτίσει τις καρδιές μας και να θερμάνει όλο τον κόσμο μεταφέροντας το Μήνυμα της αισιοδοξίας και της ελπίδας.

Καλό Πάσχα και Καλή Ανάσταση με υγεία και πολύ αγάπη για τον τόπο μας.

ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ ΜΑΣ

Η πατριδα μας περνάει δύσκολες μέρες. Έχουμε συνειδητοποιήσει ότι φτάσαμε κοντά στην οικονομική και πολιτική χρεοκοπία. Ότι τα χάσαμε όλα. Χάσαμε την Εθνική μας αξιοπρέπεια, αξιοπιστία, υπερηφάνεια και αυτοπεποίθηση.

Χάσαμε τη σιγουριά, την ηρεμία και κάθε αχτίδα αισιοδοξίας. Η συνέχιση της ίδιας πορείας θα μας πάει στον γκρεμό, θα μας φέρει χειρότερα. Παρόλα αυτά η πατριδα μας διαθέτει αρκετά πλεονεκτήματα όπως, η γεωγραφική της θέση, οι άνθρωποι της, το υψηλό γνωστικό και διανοητικό επίπεδο μας, ο ορκετός πλούτος, το κλίμα, η γη της, η θάλασσα, ο ουρανός, η ιστορία της και ο αρχαίος της πολιτισμός. Με τα παραπάνω πλεονεκτήματα μπορούμε και οφείλουμε να ξανά ονειρευτούμε

Μπορούμε να ξεκινήσουμε μια νέα πορεία, να χτίσουμε την πατριδα που μας αξίζει, ξεχωριστή, πρωτοπόρα στην οικονομία, στον πολιτισμό, στην ανθρωπιά, στο κάλλος και στο ήθος. Μπορούμε να κοιτάξουμε τον γαλάζιο ουρανό, να

ονειρευτούμε ξανά και να αφήσουμε το όνειρο να αγγίξει τον νου, τη ψυχή και την καρδιά μας. Και λίγο – λίγο να το κάνουμε πραγματικότητα. Μπορούμε να κάνουμε την οργή, τον φόβο και την αγανάκτηση, δύναμη σε ιδέες και δημιουργία. Μπορούμε αν ξανά βρούμε τις χαμένες αξίες μας, την ανεξάρτητη και ορθολογική σκέψη και παίξουμε σωστά τον κοινωνικό μας ρόλο, να δούμε τις καλές μέρες.

Η πατριδα μας, η Ελλάδα, πέρασε δυσκολότερα χρόνια, πολέμους, κατοχή, αλλά άντεξε και βγήκε νικήτρια.

Οι συμπατριώτες μας Κρεμασιώτες πέρασαν πολλές φουρτούνες, άντεξαν όμως, νίκησαν στον αγώνα της ζωής, χάρις στην καρτερικότητα, την εργατικότητα τους και την αγάπη στο χωριό τους και την πατριδα.

Ας κρατήσουμε ζωντανή την ελπίδα ότι η πατριδα μας θα ξαναβρεί γρήγορα τον δρόμο της προκοπής και της ευημερίας.

N.A.A

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΕΛΑΤΟΣ»

Ο πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ. του συλλόγου εύχονται στους απανταχού Κρεμασιώτες "ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ".

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ο πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας Κρεμαστής Αλ. Πριφτάκης και τα μέλη του τοπικού συμβουλίου εύχονται σε όλους τους πατριώτες "ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ".

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ «ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΙΚΩΝ ΝΕΩΝ»

Η συντακτική επιτροπή της εφημερίδας «ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» σας εύχεται η "Ανάσταση του Κυρίου" να είναι ένα ελπιδοφόρο μήνυμα στις ψυχές μας αυτόν τον καιρό της δοκιμασίας. Πατριώτες «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ».

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΙΣΣΕΣ

Στις 8 Μαρτίου έχει ορισθεί και εορτάζεται η ημέρα της γυναίκας. Ο καθορισμός περισσότερο εμπορικές εξυπηρετήσεις προσφέρει, παρά κάτι ουσιαστικό. Η γυναίκα καθημερινά τιμάται και τιμά το ρόλο της σαν μητέρα, κόρη, σύζυγος, σύντροφος, φίλη, αδελφή.

Από την εμφάνιση του ανθρώπινου είδους, το γυναικείο φύλο έδωσε και δίνει αγώνες για την βελτίωση της ζωής. Θυσίες και αγώνες σε όποια θέση και αν βρίσκεται είναι μπροστάρια στις ανθρώπινες σχέσεις.

Θέλοντας να τιμήσουμε και εμείς αυτή την ζωοδόχο παρουσία, απευθυνθήκαμε και καταγράψαμε τις μαρτυρίες κάποιων γυναικών από την Κρεμαστή, οι οποίες από την γέννησή τους μέχρι και σήμερα πέρασαν τα περισσότερα χρόνια τους στο χωριό.

Ελένη Δρίβα του Δημητρίου

Γεννήθηκα στην Κρεμαστή από γονείς Κρεμασιώτες το 1912. Είμαι κόρη του Παντελή Ζώταλη. Από τα παιδικά μου χρόνια δούλεψα σκληρά. Σχολείο πήγα μόνο τέσσερις ημέρες και αυτό γιατί ο αδερφός μου ο Αντώνης δεν καθόταν. Η δασκάλα μου με συμπάθησε, την λέγανε Χρυσάνθη, μου έδινε γραμμένα σε χαρτί, γράμματα και αριθμούς και έτσι μόνη μου έμαθα να γράφω και να διαβάζω.

Οι δουλειές βαριές για ένα κοριτσάκι. Οι γονείς μου είχαν βόδια και κτήματα στην Ντούκα, έτσι έτρεχα μία με τα ζώα, μία με το κτήμα, μία με το αμπέλι μια από δώ και από εκεί και μαζί και οι δουλειές του σπιτιού και η φροντίδα των μικρότερων αδερφών.

Όταν πήγαινα στην Ντούκα, το χειμώνα μέσα στις λάσπες και τα κρύα, οι γονείς μου με έβαζαν να φοράω παπούτσια. Δεν τα είχα συνηθίσει και τα λυπόμουν να τα βρωμίσω.

Παντρεύτηκα από προξενίο τον Δημήτρη Δρίβα. Ήταν επιλογή της μητέρας μου και ας με είχαν ζητήσει αρκετοί από τα Νιάτα και τον Αϊ – Δημήτρη, αυτή επέμεινε να πάρω Κρεμασιώτη.

Έκανα οικογένεια και πέρασα καλά. Ήταν χρόνια δύσκολα, καμία σύγκριση με τώρα. Τα καταφέραμε όμως, με δουλειά

σκληρή, με λίγες χαρές και πολλά βάσανα, ο Θεός με αξίωσε να καμαρώνω τα παιδιά μου, τα εγγόνια μου και τα δισέγγονά μου.

Γιαννούλα Κουλούρη

Γεννήθηκα στο χωριό από γονείς Κρεμασιώτες. Ο πατέρας μου ήταν χρόνια μετανάστης στην Αμερική. Λεγόταν Παναγιώτης Λεγάκης. Όταν γύρισε από την Αμερική ήταν 55 χρονών και τότε ζήτησε την μητέρα μας που ήταν 23 χρονών. Η Παναγιώτα Γκιουζέλη.

Άπραγος από αγροτικές δουλειές, όλο το βάρος έπεφτε στην μάνα μου. Έκαναν οικογένεια και εγώ σαν πρωτότοκη μπήκα από νωρίς στα βάσανα. Έπρεπε να βοηθήσω την μάνα μου που μόνη της προσπαθούσε να μεγαλώσει εμένα και τα αδέρφια μου, να γηροκομεί την γιαγιά μου που έφτασε 104 χρονών.

Αν και η φοίτηση ήταν υποχρεωτική, παρακολουθούσα διακεκομμένα το σχολείο γιατί έπρεπε να φροντίζω τα αδέρφια μου.

Στο σχολείο υπήρχε μια αίθουσα και τέσσερις τάξεις. Στην Α' τάξη είχα δάσκαλο τον Φωτιάδη. Αγαπούσα τα γράμματα αλλά οι δουλειές δεν σταματούσαν. Δούλευα, ζύμωνα, μαγείρευα, μάζευα λάχανα για να φάμε. Τα πάντα δύσκολα, φτώχεια και πείνα. Πόσες φορές δεν είχαμε φάει μόνο το ζουμί από τα λάχανα.

Μόλις μεγάλωσα λίγο, τα πράγματα έγιναν ακόμη χειρότερα. Το χειμώνα για ελιές και το καλοκαίρι για θέρο στο Μπεζάνι. Μέχρι και την αγωγήτισσα έκανα. Μικρό κορίτσι 15 χρονών πήγαινα με το μουλάρι στο Κυπαρίσσι και φόρτωνα εμπορεύματα για το χωριό, αλλά και τα δέματα που έρχονταν από την Αμερική.

Στο φόρτωμα και στο ξεφόρτωμα με βοηθούσε το γειτονόπουλό μου, ο Γιώργος ο Κουλούρης. Παλικάρι αυτός δυνατός, άντεχε τα βάρη που μου λύγιζαν εμένα τα πόδια. Έτσι αναπτύχθηκε μια σιωπηλή ανομολόγητη μεταξύ μας συμπάθεια. Πέρασαν σχεδόν 7 χρόνια, αυτός στρατιώτης και εγώ στο χωριό. Ήμουν στο Μπεζάνι για ελιές, όταν γύρισα,

η μάνα μου είπε ότι με ζήτησε. Έγινε γρήγορα ο αρραβώνας και μετά ο γάμος. Πέρασα μαζί του πολύ καλά χρόνια. Ήρθαμε στην Αθήνα, εγώ φρόντιζα τα παιδιά μας και τους γονείς του και αυτός δούλευε σκληρά για όλους μας. Την ζωή που περάσαμε δεν μπορείτε ούτε να την φανταστείτε οι σημερινές γυναίκες. Σκληρά χρόνια με πικρή άλλα και γλυκιά γεύση.

Χάρη Μανούσου

Γεννήθηκα στην Κρεμαστή το 1928. Οι γονείς μου Παναγιώτης Τσορομώκος και Ελένη Παρδάλη. Σχολείο πήγα μέχρι την Ε' δημοτικού. Μετά έγινε ο πόλεμος και έτσι σταμάτησα. Δάσκαλους είχα την Ποντικάκου Σταματία και τον Δαγρέ. Η φοίτηση ήταν υποχρεωτική, αλλά οι περισσότεροι μαθητές, ήταν αγόρια. Τα κορίτσια μένανε σπίτι, για τις δουλειές και το μεγάλωμα των αδερφών, μιας και οι μανάδες μας δούλευαν στον κάμπο και έλειπαν.

Κουβαλάγαμε νερό από την βρύση για να πιούμε αλλά και για την λούτρα του σπιτιού. Νύχτα κάναμε το ζύμωμα για να φουρνίσουμε την επόμενη μέρα. Δώδεκα καρβέλια ψωμί και ήμουν έντεκα χρονών. Στο σχολείο πέρα από τα γράμματα ασχολιόμαστε και με τον κήπο και τον περίβολο. Φυτεύαμε έλατα, λαχανικά και τα περιποιούμαστε. Παιδάκια είχαμε κιόλας κουραστεί από την ζωή. Που να ξέραμε ότι μας περιμένουν τα χειρότερα. Έφηβες ακολουθούσαμε τις μανάδες στο Μπεζάνι. Κρύο το χειμώνα για να μαζέψουμε τις ελιές με εργατικά και να κοιμόμαστε σε κάτι καλύβια κατάχαμα πολλές μαζί. Το καλοκαίρι ανυπόφορη η ζέση στο θέρο και την ελονοσία να μας απειλεί. Μόλις τελειώναμε από τους κάμπους αρχίζαμε τους θέρους στο χωριό. Πού να μείνει χρόνος για παρές, λίγες κουβέντες με τις γειτόνισσες και τις γυναίκες του σογιού.

Αγαπήθηκα με τον άντρα μου το Γιάννη Μανούσο, γειτονόπουλο και παντρευτήκαμε. Αγώνας για την επιβίωση. Βοηθούσα τον άντρα μου στις δουλειές του, έμαθα να κόβω ξύλα, να φτιάχνω χαρμάνι για μπετά. Μεγάλη κούραση και η απολαβή μηδέν. Η νέα γενιά περνάει πιο ανθρώπινα, πιο ξεκούραστα, αλλά φοβάμαι πως μ' όλα ετούτα που γίνονται τώρα και ακούω, θα γυρίσουμε πίσω. Τσάμπα ο αγώνας μας για καλύτερες μέρες. Πώς θα αντέξετε που είσαστε άμαθοι και εμείς πια μεγαλώσαμε.

Παναγιώτα Στρατάκου - Δούνια

Αφιερωμένο στη μνήμη των γυναικών που πέρασαν από την Κρεμαστή

Γυναικία παρέα στην Κρεμαστή τη δεκαετία του 60'

Κοινωνικά**Γεννήσεις :**

- Ο κ. Παναγιώτης Νεοφώτης και η σύζυγος του απέκτησαν αγοράκι.
- Η Σωτηρία Τζάκα και ο σύζυγος Andrew Everett απέκτησαν αγοράκι.
- Η Χριστίνα Ζώταλη και ο σύζυγος Νίκος Πελέκης απέκτησαν κοριτσάκι.
- Η Κυριακή Νικ Τζάκα και ο σύζυγός της απέκτησαν αγοράκι.

Πολλές ευχές στους γονείς.**Θάνατοι:**

- Έφυγε στις 13/1/2013 ο Γεώργιος Πριφτάκης (92 ετών Κακιώνης).
- Στις 17/12/2012 πέθανε η Κατερίνα Θ. Κοσμά 100 ετών. Μια ηρωίδα της ζωής, που πάλεψε στους ωκεανούς της δυστυχίας, ήταν παράδειγμα δύναμης. Αφού δεν βρήκε ανάπαυση στην επίγεια ζωή ας αναπαυθεί στην ουράνια. Καλό ταξίδι Θεία Κατερίνα.
- Στις 21/12/2012 πέθανε στις ΗΠΑ η Αναστασία, θυγάτηρ Σταύρου Νεοφώτη, σε ηλικία 81 ετών.
- Στις 24/12/2012 πέθανε στην Καλαμάτα ο Κωνσταντίνος Πανουμήτρος, δάσκαλος του δημοτικού Σχολείου Κρεμαστής της δεκαετίας 1960, παράλληλα με τους Ρηγάκο και Ζαχαράκη.

Επιτυχόντες ΤΕΙ – ΑΕΙ:

Εκ παραδρομής στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας δεν αναφέρθηκαν δύο επιτυχούσες στις πανελλαδικές εξετάσεις 2012.

- Μαρία Νιάρου στο Τμήμα Τ.Ε.Α.Π.Η. του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.
- Κυριακή Κύριου στη Νομική Αθηνών.

Συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία

Παρέα γυναικών - νυφών από την Κρεμαστή

8 Μαΐου 1954 στο Άγιο Ιωάννη Θεολόγο - Λαμπόκαμπου

Πάσχα στην Κρεμαστή της δεκαετίας 50-60

Μπρος τον Άγιο Κωνσταντίνο μετά το στολισμό του Επιταφίου. 1972

Το Πάσχα στην Κρεμαστή
 αναδημοσίευση άρθρων του Μιχάλη Δούνια

Ο ΓΙΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Η βαθειά θρησκευτική πίστη των Κρεμαστιωτών από τη παλαιά Εποχή, συντελούσε στο να γιορτάζονται οι χριστιανικές γιορτές με έντονο τρόπο. Το Πάσχα στο χωριό μας, πολλές φορές δεν συμπίπτει μ' ανοιξιάτικη όψη, αλλά αντίθετα με χειμωνακική. Έτσι η ομορφιά των ημερών αυτών βρίσκεται κοντά στους χώρους της εκκλησίας, που πάντα σπεύδουν όλοι σχεδόν οι χωριανοί μας.

Από τα πολύ παλαιότερα χρόνια, όταν γιορτάζονταν ο Παπαγιάννης και ο Παπαλεύτερης, το παρασμένο αιώνα, η ατμόσφαιρα στην εκκλησία ήταν πολύ επιβλητική.

Μάλιστα επειδή ο διάδοχος του Παπαλεύτερη ήταν ο γιός του Παπακώστα, μεταφέρθηκαν οι συνθητικές ατούσιες στα επόμενα χρόνια και η σαραντάχρονη παραμονή του Παπακώστα, της καθιέρωσε για μέχρι σήμερα.

Μέχρι τη Μ. Πέμπτη ίσως δεν υπάρχουν χαρακτηριστικές διαφορές από το συνηθισμένο τελετουργικό των εκκλησιών. Τη Μεγάλη Παρασκευή όμως, έχουμε δικούς μας τρόπους, εθμικά καθιερωμένους.

Ο στολισμός του Επιταφίου γίνεται σ' άλλη εκκλησία, τον Άγιο Κων/νο ενώ ο εσταυρωμένος βρίσκεται στην εκκλησία της Παναγίας. Στο στολισμό υπάρχει μεγάλη συμμετοχή νέου συνήθως κόσμου, που έρχεται στον Επιτάφιο, φέρνοντας λίγα αγριολούλουδα, που δόσκολα ζετρωπώνει κάτω από πουνράρια και βάτους. Τ' αγριολούλουδα αυτά πάντα όμως δίνουν ένα όμορφο στόλισμα Επιταφίου.

Όσοι παραβρεθούν στο στόλισμα, το μεσημέρι, συντρώγουν τα νηστήσιμα στο περίβολο του ναού.

Τ' απόγευμα η αποκαθίωση γίνεται κάπως πρωτότυπα, για άλλους τόπους. Μεταφέρεται το σώμα του Χριστού, από το Σταυρό, στον τόπο ταφής στον Επιτάφιο, που βρίσκεται στην Εκκλησία του Αγίου Κων/νου. Η μεταφορά γίνεται με πλήθος κόσμου, ενώ το σταυρό μεταφέρει στους ώμους του κάποιος συμπατριώτης μας (για αρκετά χρόνια οι ίδιοι). Μετά την εναπόθεση στον Επιτάφιο του σώματος του Χριστού, επακολουθεί προσκύνημα των πιστών.

Το βράδυ η ακολουθία των εγκωμίων ψάλλεται στον Άγιο Κων/νο, και ο επιτάφιος μετά την περιφορά του, μένει στην εκκλησία της Παναγίας (αυτό τα τελευταία χρόνια). Η Ανάσταση γίνεται στην εκκλησία της Παναγίας, εντός του ναού τις πιο πολλές φορές. Όμως είναι πραγματικά Λαμπρή, με την μοναδική ψαλμωδία του μπάριμπα Ανάργυρου, που εκείνο το βράδυ της Ανάστασης, αποκτά μεταφυσική δύναμη.

Την Κυριακή τ' απόγευμα γίνεται η Αγάπη στην Εκκλησία του Αγίου Κων/νου. Εκεί έρχονται όλοι εκτός τους λυπημένους, που το έθιμο δεν τους επιτρέπει συμμετοχή στη χριστιανοσύνη. Ο παπός με δυνατή φωνή ψάλλει το «Χριστός Ανέστη» και οι πιστοί ασπάζονται την εικόνα της Ανάστασης.

Αυτή η στιγμή της αγάπης γνώρισε μεγάλη δόξα, όταν το χωριό είχε παιδοκοσμο, πολλούς κτηνοτρόφους, που αυτή τη μέρα βρισκόντουσαν στην αγάπη, ακόμα τότε πρωτόβλεπες αρρεβωνιασμένα ζευγάρια ή νιόπαντρους!

Ίσως ήταν η πιο μεγάλη κοινωνική στιγμή, για πολλά χρόνια στο χωριό μας.

Ο σύλλογος μας θεματοφύλακας των παραδόσεων, θ' αγωνίζεται πάντα να διατηρεί στο χωριό μας, το Πάσχα ένα έντονο χρώμα, ώστε όλοι να μας έλκει να βρεθούμε στο χωριό αυτές τις μέρες.

Σέ κρεμαστιώτικο τόνο «ΟΙ ΝΗΣΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ»

Η πίστη των άποικων ανθρώπων ανέκαθεν είναι θερμή, είναι πηγαία και πραγματική. Η ανώτερη δύναμη είναι στενά δεμένη με τον άνθρωπο που ζει στη φύση, που γνωρίζει λίγα γράμματα, που ζητάει λίγα πράγματα απ' τη ζωή του.

Η χριστιανική Πίστη έχει βαθειές ρίζες στον απλό λαό, τον κόσμο της ύπαιθρου.

Η παντοδυναμία του θεού, λύνει τ' ανεξήγητα προβλήματα του φτωχού αγρότη, του κουρασμένου βιοπαλαίτη, τ' άπονηρευτου βοσκού. Όσο πιο αδύνατος είναι ο άνθρωπος, τόσο πιο πολύ έχει την ανάγκη του θεού. Η πίστη, του δίνει την ύπο-

μονή, του δίνει την άρετή, την καλοσύνη, τον συγκρατεί από την ανέντιμη πράξη, του ελέγχει τη ζωή.

Οι σκληρές συνθήκες, που γνώρισαν από πάντα οι άνθρωποι του χωριού μας, επέδρασαν σημαντικά στο χαρακτήρα τους, στην ανάγκη του θεού βρισκόταν κάθε στιγμή. Παρακαλούσε το θεό να βρέξει, να φυσίξει, να κάνει καλό καιρό, να χει υγεία, να χει δύναμη. Οι ανάγκες αυτές του δημιούργησαν έντονη την υποχρέωση του να είναι και ο ίδιος εντάξει απέναντι στο θεό.

Έτσι ο Κρεμαστιώτης, υπήρξε χριστιανός, εκκλησιασθέν πάντα, προσευχόταν,

είχε διαρκώς το φόβο του θεού. Ο φόβος αυτός προς το θεό, είναι αλήθεια, πώς τον συγκράτησε αρκετές φορές, από ανέντιμες πράξεις. Η πίστη αυτή προς το θεό, του δωσε κουράγιο, κι άντεξε τις μπόρες που γνώρισε.

Ο φόβος όμως αυτός, ίσως τον έσωξε σ' υπερβολές μερικές φορές.

Αυτές τις σκέψεις έκανα, σάν σκέπτομαι κάποια σαρακοστή λίγο πιο παλιά στην Κρεμαστή.

Η μακαρίτισσα ή θειά Γιώργαινα ζούσε πολύ φτωχά, δεν περίσσειε μπουκιά ψωμί, από τ' άγγονια που ζούσαν στο ίδιο σπίτι. Χόρτα και λίγο τυρί, ήταν σχεδόν οι καθημερινές τροφές. Εύτυχώς είχαν δυο γίδες, που εξασφάλιζαν αρκετό γάλα και ή

για Γιώργαινα έγινε καμιά κούρα την ημέρα. Εκείνη η σαρακοστή που θυμάμαι βρήκε τη θειά Γιώργαινα άρρωστη στο κρεβάτι, ήταν πιο πολύ αδυναμία και κούραση.

Πέρασαν οι μέρες, ή θειά Γιώργαινα χειροτέρευε. Ήρθε πιά ο γιατρός χωρίς πολλές εξετάσεις κατάλαβε.

— Αδυναμία θειά Γιώργαινα, δεν έχεις τίποτα. Φάει και θά γίνει καλά, είπε.

Κούνησε το κεφάλι εύχρηστημένη ή για Γιώργαινα, και καλοσώρισε το γιατρό.

Ήρθε ή θυγατέρα της τό βράδυ και της έφερε ένα μεζέ κόττα βραστή με ρύζι.

Τινάχτηκε πάνω ή άρρωστη θειά Γιώργαινα, — Ου Παναγία μου άμαρτία μέρες πούναί θά με κολάσεις! φώναζε, ενώ άρνήθηκε ούτε ζουμί νά βάλει στο στόμα

της. Η άλλη θυγατέρα, της έφερε μακαρόνια με τυρί, αλλά ή θειά Γιώργαινα δέ δέχτηκε, προτίμησε τσαγάκι του βουνού.

Οι μέρες κύλαγαν, ή θειά Γιώργαινα έγινε σκελετός, της έμεινε μόνο ή δύναμη νά άπομακρόνει τ' άρτίσιμα, τό γάλα, τό τυρί, τό κρέας.

Έχασε πιά τις αισθήσεις της, παραλόγησε! Τότε λύγισε ή αντίστασή της. Της δόσαν ένα κατσαρόλι γάλα, κι άνοιξαν τά μάτια της μόλις λίγο είχε συνέλθει, και κατάλαβε τό κακό πούπαθε.

— Τό κρίμα στο λαιμό σας, είπε. Θά μάς κάψει ο Θεός.

Εύτυχώς είχε φτάσει των Βαίων και γλύτωσε ή θειά Γιώργαινα. Δέν έχουμε τίποτα με τή θρησκεία σεβόμαστε τό θεό αλλά άς ξέρουν οι άγαθές μανάδες μας πώς ούτε ο θεός δέ θέλει τέτοιες υπερβολές.

Η αποκαθίωση το 1983.

Φέρνοντας τρόφιμα για την Κοινή Τράπεζα της Μεγάλης Παρασκευής. Δεκαετία 80'

Ανάσταση τη δεκαετία του 80'

Μετά την Αγάπη χορός στην Πλατεία. Δεκαετία του 90'

Τα Νέα των Συλλόγων

Νέα από την Αμερική

Ο σύλλογος 'Μέλισσα' έκανε τον αποκριάτικο χορό του στις 17 Μαρτίου στο Holy Trinity στην Ν.Υ. Στις 23 Φεβρουαρίου στο αμφιθέατρο Φρανκ Συνάτρα στο Κουίνς της Ν.Υ έγινε η συναυλία του λαϊκού τραγουδοποιού Πάνου Μπούσαλη από τα Νιάτα που ερμήνευσε παρουσία του προξένου της Ελλάδας, τραγούδια του Νίκου Ξυλούρη. Πολλοί Κρεμασιώτες παρευρέθησαν σε αυτή την όμορφη Ελληνική βραδιά.

Δραστηριότητες του συλλόγου "Ελατος"

- Ανήμερα των Φώτων, Πρόεδρος του συλλόγου κ. Θεόδωρος Παυλάκης και μέλη του Διοικητικού Συλλόγου παραβρέθηκαν στην λειτουργία και στον Αγιασμό των Υδάτων. Στην συνέχεια έκοψαν την πίττα του συλλόγου και μοιράστηκε στους παρευρισκόμενους.
- Στις 16 Μαρτίου έγινε ο αποκριάτικος χορός του συλλόγου στο κέντρο 'Ερατώ'. Η προσέλευση ήταν μεγάλη καθώς και η επιτυχία. Οι πατριώτες μας και οι φίλοι τους, διασκέδασαν μέχρι το πρωί με κέφι.
- Στις 25η Μαρτίου εκ μέρους του Διοικητικού Συλλόγου ο Πρόεδρος κ. Θεόδωρος Παυλάκης κατέθεσε στεφάνι μετά την δοξολογία για την εθνική επέτειο.
- Οι βροχές ευνόησαν την ανάπτυξη του σιταριού που έσπειραν τα μέλη του 'Ελάτου' σε έκταση κάτω από του 'Χάρου τ'αλώνη' με σκοπό να γίνει το καλοκαίρι η αναβίωση του θερισμού. Μια αξιόπαινη πρωτοβουλία που θα διδάξει τους νεώτερους για εργασίες που σιγά-σιγά καταργήθηκαν και στους μεγαλύτερους θα ζωντανέψει αναμνήσεις αλλοτινών καιρών.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΛΑΚΩΝΩΝ ΚΡΕΜΑΣΤΗΣ
<< Ο ΜΥΣΤΡΑΣ >>
 BROTHERHOOD LAKONON KREMASTIS - MYSTRAS LIMITED
 A.C.N. 051 696 630
 ΕΤΟΣΙΔΡΥΣΕΩΣ 1969

15 Μαρτίου 2013

Προς: Τον Σύλλογο Κρεμασιωτών Αττικής « Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ »
 Ενημέρωση για τα Κρεμασιώτικα Νέα

Αγαπητά μέλη του Δ.Σ του Συλλόγου,

Στις 22/12/12 ο Σύλλογος μας, Ο ΜΥΣΤΡΑΣ, είχε την ετήσια Χριστουγενιάτικη χοροεσπερίδα του. Για μια ακόμη φορά το Δ.Σ εργάστηκε σκληρά τους μήνες που προηγήθηκαν για την επιτυχία μιας βραδιάς που θα μείνει στη μνήμη όλων μας. Ο σκοπός αυτής της χοροεσπερίδας ήταν η συγκέντρωση χρημάτων για την έρευνα κατά του καρκίνου εδώ στην Αυστραλία.

Όλοι οι Κρεμασιώτες με τις οικογένειές τους και τους φίλους τους στήριξαν με την παρουσία τους - 380 άτομα - αυτή τη βραδιά. Σημαντική ήταν και η υποστήριξη από επιχειρήσεις που προσέφεραν αρκετά και αξιόλογα δώρα για τη λαχειοφόρο αγορά. Αν και ο στόχος ήταν η συγκέντρωση χρημάτων για την έρευνα κατά του καρκίνου, πρωταρχικός στόχος σε οτιδήποτε οργανώνει ο Σύλλογος μας είναι η σύσφιξη σχέσεων των Κρεμασιωτών κάθε ηλικίας και αυτό είναι κάτι που πάντα θα επιδιώκουμε. Ανεξάρτητα του εάν μια εκδήλωση είναι μεγάλη ή μικρή, η προτεραιότητα του Συλλόγου μας είναι, να λαβαίνει πρωτοβουλίες, κοινωνική υπευθυνότητα, και στήριξη σε ό,τι έχει να κάνει με την Κρεμαστή και τους πατριώτες.

Στην εκδήλωση συγκεντρώθηκαν \$11,000 τα οποία με αίσθημα περηφάνιας παραδώσαμε στο Ινστιτούτο για την έρευνα του καρκίνου.

Το 2013 φαίνεται πως θα είναι μια χρονιά πανηγυριών. Αρχίσαμε το Μάρτιο με τους γάμους του Ιωάννη Μ. Παρδάλη με την Ελένη Λέτσιου. Τους ευχόμαστε υγεία και ευτυχία. Το Μάρτιο επίσης ο Γιώργος και η Λίτσα Τεριζή θα βαφτίσουν το τέταρτο τους παιδί, τη Σοφία. Το Μάιο, ο Παναγιώτης και η Λίτσα Παρδάλη θα βαφτίσουν το πρώτο τους παιδί, το Μιχάλη. Ευχόμαστε στις οικογένειες του υγεία και χαρά. Τον Ιούνιο, η Ιωάννα Μήξιου, εγγονή του μακαρίτη Παναγιώτη Κοσμά, παντρεύεται το Χρήστο Χαρσούδα. Το Σεπτέμβριο, ο Γιώργος Χαραμής - γιός του Χρήστου κα της Ματίνας Χαραμή - παντρεύεται την Ελένη Καληγέρου. Στα νέα ζευγάρια ευχόμαστε ό,τι το καλύτερο. Σε όλους τους αδελφούς Συλλόγους, τα μέλη τους, και όλους τους πατριώτες μας ευχόμαστε υγεία και πρόοδο.

Με εκτίμηση

Δημήτριος Γ. Δρίβας
 Πρόεδρος

PO BOX 176 CONCORD NSW 2137 SYDNEY AUSTRALIA

Η ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Στις 4 του Νοέμβρη του περασμένου πλέον χρόνου πραγματοποιήθηκε η ετήσια εκδρομή του Συλλόγου μας στο αρχαίο θέατρο της Επιδαύρου και συνεχίστηκε στην πόλη του Ναυπλίου, με μια επίσκεψη στο Παλαμήδι και στάση για φαγητό σε τοπικό ξενοδοχείο.

Παρέες έσμιξαν πάλι, πρόσωπα οικεία, φίλοι παλιοί και νέοι, αλλά και παιδικές φωνές συμπλήρωσαν αυτό το αντάμωμα μια ακόμα φορά. Το πρόγραμμα περιλάμβανε ξενάγηση στο αρχαίο θέατρο της Επιδαύρου, όπου με την βοήθεια του ξεναγού μας, έγινε αντιληπτό πως οι πρόγονοί μας διδασκαν τον πολιτισμό στα πέρατα του κόσμου. Η άμεση σχέση του θεατή με τα δρώμενα του θεάτρου χάριν της καταπληκτικής ακουστικής του, αλλά και με την φύση που τον περιβάλλει, τον κάνει να συμμετέχει ενεργά και να βιώνει το έργο.

Παρόλο που η ξενάγηση κράτησε μιάμιση ώρα αυτό δεν πτόησε κανέναν και όλοι φάνηκε να το ευχαριστήθηκαν. Μετά το αρχαίο θέατρο σειρά είχε το Παλαμήδι. Η απaráμιλλη θέα του καθώς και η δεσποζούσα θέση του, φυλάσσοντας την πόλη του Ναυπλίου δικαιολογεί απόλυτα την φήμη του, όπως άλλωστε και την σημασία του στα χρόνια της Ενετοκρατίας.

Ύστερα από την πολύωρη ξενάγηση και ένα μικρό διάλειμμα στην πόλη του Ναυπλίου για ένα γρήγορο καφεδάκι ή μερικά ψώνια, ήρθε η ώρα του φαγητού. Ένας πλούσιος μπουφές ανέμενε τους ταξιδιώτες να επιλέξουν, αλλά κυρίως να ξεποστάσουν με κρασάκι και καλή κουβέντα.

Η επιστροφή φάνηκε πολύ σύντομη μιας και ο κάματος της όλης μέρας είχε αρχίσει να παίρνει το πάνω χέρι. Στο τέλος όμως της διαδρομής όλοι οι φίλοι αποχαιρετίστηκαν εγκάρδια δίνοντας ραντεβού ως την επόμενη φορά.

Χρήστος Γκλιάνης

ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ Έκδοση του Συλλόγου Κρεμασιωτών "Ο Πατριώτης"

Επιμέλεια σύνταξης:
 ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΔΟΥΝΙΑ

Γράμματα στέλνονται στις
 ηλεκτρονικές διευθύνσεις:
 giotastratakou@gmail.com
 margaritadounia@gmail.com
 nickpardal@gmail.com

Κείμενα προς δημοσίευση
 στέλνονται στον κ.
 ΝΙΚ. ΔΟΥΝΙΑ

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 18 ΒΡΙΑΛΗΣΙΑ
 Τ.Κ. 152 35

Τηλέφωνα επικοινωνίας:

Γιάννης Παπαμιχαλόπουλος 6982549549
 Νίκος Παρδάλης: 6977772848
 Αντώνης Ταμβάκος: 6946310310
 Χρήστος Γκλιάνης: 6948042385
 Ελένη Παπαμιχαλοπούλου: 6973513670
 Λένα Τραπεζόντα: 6973796145
 Στέλλα Παρδάλη: 6942663727
 Γιάννης Γκιουζέλης: 6972112149

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ
 ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ
 CDI A.E.

Στ. Τσαλαβούτα 2
 Περιστέρι
 Τηλ. 210 2533252
 www.cdi.gr

Η ιστορία του μανιταριού

Κρεμαστή,
Παραμονές Χριστουγέννων 2012

Τελείωσε το ελαιομάζωμα, η λαδιά πολύ ικανοποιητική και σε ποιότητα και σε ποσότητα.

Σε τρεις μέρες πρέπει να γυρίσω στην Αθήνα, πλησιάζουν οι γιορτές, αρχίζω την προετοιμασία, εκτός των άλλων, απαραίτητα θεωρούνται και τα λάχανα. Είναι αδύνατον να γυρίσω χωρίς λάχανα.

Κυριακή πρωί αποφάσισα να πάω για λάχανα. Ήθελα να πάω στη Μαδάρα αλλά ο φίλος μου ο «Τραχανάς» με είχε κατατρομάξει "μην πας αδελφέ, είναι γεμάτο γουρούνια".

Έψαχνα για παρέα, παίρνω τηλέφωνο τον κουμπάρο τον Φίλιππα, απαντά η κουμπάρα η Ελένη και μου λέει ότι θα τον βρω στο Τούμπαλι.

Η ώρα 11, αναχωρώ για Μαδάρα. Στο Τούμπαλι βρίσκω τον κουμπάρο τον Φίλιππα:

-Πώς και από εδώ Πάππα; Με ρωτάει.

-Μαζεύω λάχανα, ωραίες μπρέσες αλλά μικρούλες (γάλακτος). Πάμε στη Μαδάρα;

-Σιγά μην πάω στην Μαδάρα.

-Εγώ πάω, του απάντησα και έφυγα.

Αφήνω το αυτοκίνητο στο Κιαφοπέρι και παίρνοντας τη συρμή (κασικόδρομο) από τα πεζούλια του Σαλιμπούρδα φτάνω στη Λάκα του Λέου και από κει στη Μαδάρα μας, το κεντρικό μας χωράφι.

Λίγο πιο πάνω ξέρω κάποιον έλατο, που κάνει μανιτάρια και γύρω γύρω και καλογρίτσες. Αυτός ο κύριος ποτέ δεν με έχει ικανοποιήσει, ή δεν θα έχει ή θα τα βρω σάπια. Έτσι και αυτήν τη φορά, τίποτα, ούτε καλογρίτσες. Συνεχίζω την ανηφόρα. Γνωρίζω καλά την περιοχή. Παίρνω τη ρεματιά, τα πεζούλια του μακαρίτη του παππούλη μου. Τεράστια δαμάκια. Κάθε φορά που τα περνώ, θαυμάζω την προκοπή του μακαρίτη του παππού μου του Γιαννήλεγα.

Ανηφορίζω κορδελωτά. Δύσκολη η ανηφόρα για μένα, έχοντας και πρόβλημα άσθματος, αλλά σιγά σιγά τα καταφέρνω. Υπολογίζω 150 με 200 μέτρα από την κορφή το καρνάκι. Βρίσκομαι σε μια ωραία περιοχή, σ' ένα «ρόγκι» (πελώρια περιοχή με ξερά και πεσμένα έλατα αλλά και σάπια έλατα), καλή περιοχή για λάχανα και καλογρίτσες.

Αρχίζω το μάζεμα. Ωραιότατες γκουργκουλιάνες, ολοπράσινες και γουλάτες. Αρχίζει η τσάντα και γεμίζει. Πάντα έχω δύο τσάντες, μία για λάχανα και μία για μανιτάρια. Βρίσκω ωραιότατες καλογρίτσες, δεν παραλείπω να κοιτάω και για τυπάρια (μανιτάρια που βγάζει ο ξερός έλατος).

Συνεχίζοντας την εξερεύνηση, όπως περιέγραψα, τότε για λάχανα, τότε για μανιτάρια, τα μάτια που δεν πίστευαν αυτό που αντίκρισα. Έκανα το σταυρό μου σαν τον παππού μου τον Νούσιο και άρχισα να

παραμιλώ θαυμάζοντας αυτό που έβλεπα. Ένα μανιτάρι γίγαντας στον κορμό ενός τεράστιου και γυμνόκορμου έλατου. Αφού ασπάστηκα το κουφάρι του δέντρου γονάτισα για την αποκαθίλωση του μανιταριού. Ήθελα να το βγάλω ολόκληρο, να μη μου σπάσει. Το μυαλό μου ήταν στον Τραχανά, να το δει ολόκληρο. Αφού τα κατάφερα με απώλειες 4 φύλλα στο κάτω μέρος, το ξάπλωσα κάτω ευλαβικά άθικτο και το καμάρωνα. Εκτός από τεράστιο, ήταν και πανέμορφο. Το έβαλα με προσοχή σε μεγάλη τσάντα (μεγέθους να χωράει ένα δοχείο λαδιού) και αποφάσισα να επιστρέψω.

Η επιστροφή δύσκολη. Το μανιτάρι το υπολόγιζα σαν να είχα στην τσάντα ένα κασικιάκι της Λαμπρής. Είχα ακόμη μία τσάντα ίδια με λάχανα, άλλη μία με ένα άλλο τυπάρι 6-7 φύλλων και καλογρίτσες.

Δεν κατάλαβα πότε έφτασα στο αυτοκίνητο.

Η ώρα 2 και μισή. Γύρισα στο σπίτι αρκετά κουρασμένος αλλά με ικανοποίηση που δεν περιγράφεται.

Ίσως για κάποιους να μην έχει αξία η όλη διαδικασία αλλά για μερικούς από εμάς που είμαστε το χειμώνα στο χωριό μας, αυτή η ικανοποίηση δεν περιγράφεται, όπως και η αντίδραση του φίλου μου του «Τραχανά».

Το μανιτάρι αποτελούσαν 84 φύλλα και ζύγιζε 7,5 κιλά με το ταψί.

Σας διηγήθηκα αυτήν την κυνηγητική μου επιτυχία. Όποιος γνωρίζει από μανιτάρια, το σπορ αυτό είναι κυνήγι και εγώ έχω μοιάσει στο κυνήγι στον παππού μου τον Νούσιο (μην πάει το μυαλό σας αλλού, μόνο στα μανιτάρια).

Εύχομαι σε όλους τους κυνηγούς καλή επιτυχία και καλή χρονιά και το καλοκαίρι όλοι μας στο ωραίο μας χωριό.

Γιάννης Παπαμιχαλόπουλος

ΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΠΑΛΙΑ

(Για να μαθαίνουν οι νέοι και να θυμούνται οι παλιοί τα παλιά επαγγέλματα που πέρασαν και χάθηκαν).

Α. ΠΑΛΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Πρώτο: το επάγγελμα του τσαγκάρη. Στο χωριό μας ήταν αρκετοί και όλοι είχαν δουλειά πολύ και επιδιόρθωναν τα παπούτσια ή τα έφτιαχναν από σκαρπίνια (είδος παπουτσιών για σκληρή δουλειά) μέχρι και οξύραφα (με λάστιχο από κάτω. Αυτά τα επαγγέλματα το ασκούσαν ο Κόλιας ο Φρίτζηλας, ο Ιωάννης Ζώταλης, ο Θεόδωρος Παράσχος, ο Παναγιώτης Μανούσος (Γιαγκούλας). Το καλοκαίρι έρχοταν και ο Μαστροσωτήρος, που είχε το υπαίθριο τσαγκάρικο κάτω από την καρυδιά του Μπάρμπα Γιώργη του Μανίκη.

Δεύτερο: ήταν το επάγγελμα του μυλωνά. Είχαμε τρεις νερόμυλους στο χωριό: του Λαλά, του Ξυνού και παλιότερα του Τερζή. Το άλεσμα γινόταν όλο το χειμώνα. Υπήρχε και μηχανή του αλέσματος του Δρίβα. Το καλοκαίρι πηγαίναμε στο Μαρί και στα Πελετά και αλέθαμε.

Τρίτο: το επάγγελμα του ράφτη, το οποίο ασκούσαν ο Νικήτας

ο Πουλάκης και οι μοδίστρες οι οποίες ήταν η θεία Αγγελίνα η Γκλιάτη, η θεία Μαργαρίτα Χαραμή (η Ριτούλα). Σε αυτές πηγαίναμε και μας έραβαν τα παντελόνια τα ντριλίνα.

Τέταρτο: το επάγγελμα του μαραγκού. Μαραγκοί ήταν ο Αντώνης ο Γκιουζέλης (Σουσάνας), ο Δημήτρης ο Γκλιάτης, (ο Καλαρης), Ιωάννης Μανούσος και Θεόδωρος Γκλιάτης.

Πέμπτο: το επάγγελμα του σαμαρτζή. Οι σαμαρτζήδες (σαμαράδες) έφτιαχναν σαμάρια για τα διάφορα ζώα, όπως: μουλάρια, άλογα και γαϊδούρια και πετάλωναν τα πόδια τους. Σαμαράδες ήταν: ο Γιώργος Τσορωμόκος (Μαστρογιώργης) και ο Παναγιώτης Νιοφώτης.

Έκτο: επάγγελμα είχαμε τους σιδεράδες (γύφτους) όπως ο Μαστροκώστας ο Ζώταλης και ο Μαστρογιάννης ο Λάβας. Είχανε ένα αμόνι ο καθένας τα σφυριά και το καμίνι με τα κάρβουνα τους και ας μην ξεχνάμε και το φυσερό που τους βοηθούσε στο άναμμα των κάρβουνων. Αυτοί έφτιαχναν ξινάρια, τσάπες, σκαλιστήρια και άλλα παρόμοια αγροτικά εργαλεία. Αργότερα κατασκεύαζαν και σιδερένια αλέτρια. Εμείς χαιρόμασταν γιατί τα πρώτα αλέτρια ήταν ξύλινα και χάναμε μια ημέρα από το καμάτι.

Έβδομο: επάγγελμα ήταν οι δραγάτες που φύλαγαν τα αμπέλια. Ο καλύτερος δραγάτης ήταν ο Γιώργος ο Κοσμάς (Ντερβένης). Όταν ήταν η εποχή που δούλευαν μάλωναν για το ποιος θα δουλέψει στα αμπέλια στα οποία υπήρχαν δραγάτες. Ως επί το πλείστον τα αμπέλια ήταν στο Τούμπαλι αλλά υπήρχαν και στο Μαρί, στο Λαμποκάμι και στην Στερνίτσα. Ήταν επίσης και τα μοναχικά αμπέλια που ήταν πολλά και τα φύλαγαν οι περισσότεροι από μόνοι τους. (σαν δραγάτες). Ακόμα και εγώ ο Γιωργίκος είχα κάνει δραγάτης το 1945 στον Αϊ Γιώργη φύλαγα το αμπέλι της θείας μου Σταμμάτας της Σούφλας, με 30 κιλά κριθάρι και ήμουν μικρός. Μέχρι να έρθει ο τρύγος μου τα είχαν φάει τα σταφύλια όλα από το δίπλα αμπέλι. Εκεί ήταν και το καμίνι που έφτιαχναν κεραμίδια. Οι καμινιάρηδες ήταν αυτοί που έκαναν αυτή την δουλειά. Τότε δούλευαν εκεί ο Μπάρμπα Αντώνης Κουλούρης (ο Ταλαγάνης), ο μπάρμπα Γιάννης ο Ταμβάκος (ο Πασαμέρας), ο μπάρμπα Δημήτρης ο Ξαστερούλης (ο Νίνης), ο μπαρμπακώστας ο Ζωτάλης (Μπάλας) και άλλοι που δεν ενθυμούμαι. Αυτοί που ανέφερα ήταν οι κυριότεροι μάστοροι κεραμιδιών.

Ογδοο: επάγγελμα ήταν οι καλαϊτζήδες που γάνωναν τα χαλκώματα τα λεβέτια τους τεντζερέδες, ταψιά, τηγάνια και διάφορα άλλα σκεύη του

σπιτιού. Καλαϊτζήδες ήταν ο Μαστρολιάς από τον Άγιο Δημήτριο και ο Μαστροζήσης από το Λεωνίδιο. Αυτός δεν φώναζε «χαλκωματάς», γιατί είχε πολύ ψιλή φωνή που ακούγονταν σε όλο το χωριό.

Όλοι οι χωριανοί είχαν μια-δυο γίδες λεγόμενες μαλτέζες. Ο μπάρμπα Κώστας ο Γκλιάτης είχε τον τράγο και επηγαίναμε τις γίδες να μαρκαλιστούν και έτσι είχαν όλοι το Πάσχα κατσίκια. Το πρώτο τις πηγαίναμε πίσω από την εκκλησιά όπου ήταν ο κοινοτικός φύλακας, τις έπαιρνε το πρώτο και τις έφερνε το βράδυ. Φύλακες ήταν ο μπάρμπα Γιάννης ο Ταμβάκος (Πασαμέρας), μετά ο Παναγιώτης ο Κουλούρης (Σφόντος), ο γιός του ο Τσάνης και άλλοι που δεν θυμάμαι.

Στην κατοχή είχε φέρει ο μαστρο-Κώστας ο Ζώταλης μια μηχανή που έβγαζε μακαρόνια, όχι μόνο για το χωριό αλλά έρχονταν και από άλλα χωριά και έβγαζαν μακαρόνια. Το εργαστήριο είχε πολύ δουλειά. Βρισκόταν στην Καζάρμα. Τα μακαρόνια τα κρέμαγε στα καλάμια και στέγγωναν. Μετά τα έβαζαν στα κουτιά.

Β. ΕΡΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

1. Πήρα τη στράτα κι έρχομαι μες την βροχή και βρέχομαι Στα σκαλοπάτια σου εγώ σφυρίζω άνοιξε μέσα για να μπω

Ας ερχόσουνα ρε μάγκα και ας γινόσουνα παπί.

Είχα ρούχα να σ' αλλάξω και πάπλωμα να κοιμηθείς Και κορμάκι ν' αγκαλιάζεις μέχρι το πρωί.

2. Κόρη που πας στον ποταμό, Ελένη για να πλύνεις Πάρε κι εμένα τα ρούχα μου για να τα πλύνεις Να μην τα πλύνεις με νερό παρά με τα δάκρυα σου Και με το μοσχοσάπουνο που πλένεις τα μαλλιά σου.

3. Σαν πας Μαλάμω, σαν πας στην βρύση για νερό Κι εγώ στην βρύση καρτερώ να σου τσακίσω το σταμνί Να πας στην μάνα σου αδειανή Μαλάμω που' ναι η στάμνα σου – μάνα μου παραπάτησα Και το σταμνί μου τσάκισα δεν είναι παραπάτημα παρά είναι νιού μπερμπάντημα.

4. Εγώ είμαι η βλάχα η όμορφη, η βλάχα η παινεμένη Που έχω τα χίλια πρόβατα τα δυο χιλιάδες γίδια Τα βλέπεις εκείνα τα βουνά που ' ναι ψηλά απ' άλλα Στο ένα βουνό είναι τα πρόβατα και στ' άλλο τα γίδια και Ανάμεσα στα δυο βουνά δώδεκα μύλοι αλέθουν Οι έξι αλέθουν με νερό κι έξι με το γάλα και στον αφρό του Γάλατος τρεις μαυρομάτες πλένουν – η μία πλένει τους Αρρώστους κι άλλη τους πληγωμένους Κι η Τρίτη η καλύτερη τους αρραβωνιασμένους.

Γιωργίκος Ταμβάκος

ΤΑ ΠΕΤΡΟΒΟΛΗΜΕΝΑ ΔΕΝΤΡΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Δεκαετία 1940. Κατοχή, Εμφύλιος. Φτώχεια, αγαθά λίγα. Παιδιά μικρά τότε, μεγαλώνουμε (τα περισσότερα) με βασική τροφή τα λάχανα (ήμερα, άγρια), το ψωμί (σκέτο ή κρασόψωμο) και τις πίτες.

Η παραγωγή φρούτων στο χωριό ήταν ελάχιστη ως ανύπαρκτη. Είχα μόνιμη απορία γιατί στο χωριό υπήρχαν πολύ λίγα οπωροφόρα δέντρα (μηλιές, αχλαδιές, βερικοκιές) ενώ το χώμα και το κλίμα ήταν ευνοϊκά για την ανάπτυξή τους. Τα λιγοστά οπωροφόρα δέντρα όταν είχαν καρπίσει ήταν στόχος των παιδιών αλλά και των εφήβων.

Θυμάμαι τα παρακάτω δέντρα του χωριού που ήταν στόχοι μας.
α. Η αχλαδιά του μπάρμπα Αναγνώστη (του Χαρίλαου), στη σημερινή μάντρα του Κ. Παπαμιχαλόπουλου. Κάθε χρόνο ήταν γεμάτη αχλάδια και προκαλούσε την πείνα μας. Οι τσέπες μας γεμάτες πέτρες, που τις πετάγαμε, από κρυμμένη θέση, στην αχλαδιά και κατεβάζαμε αχλάδια. Ακόμα και με τις σφεντόνες χτυπάγαμε τον καρπό. Οι μπάρμπα – Αναγνώστης στο λιακό του σπιτιού έβλεπε από ψηλά τους πετροβολητές, όταν έτρεχαν να τα μαζέψουν, τους φώναζε, έβριζε, αναθεμάτιζε. Όμως τα παιδιά αδίσταχτα συνέχιζαν το πετροβόλημα για την απόκτηση έστω και ενός αχλαδιού, έστω και αγίνωτου.

β. Η αχλαδιά της Μπουσκούννας στην σημερινή αυλή του Γιάννη Σοφού ήταν σε καλό πέρασμα. Το πετροβόλημα άρχιζε από το μαγαζί του μπάρμπα Γιώργη Μανίκη, από την αυλή της Μανούσεννας. Πολλές ώρες την ημέρα, η γρηά Μπουσκούννα ακοίμητος φρουρός κάτω από τον ίσκιο της αχλαδιάς, φώναζε και αναθεμάτιζε [έλεγε στη μάνα μου «Μωρή Φίλε μάζεψε εκείνο το ασίφταγο που ούλη τη μέρα πετροβολάει την αχλαδιά»].

γ. Η μοναδική στο χωριό συκομουριά της Αριστείδενας.
Υπάρχει και σήμερα. Τα μούρα της ήταν εξαιρετα. Ντάλα μεσημέρι που η θεία Αριστείδη αναπαυόταν, εξορμούσαν από όλες τις γειτονιές τα «διαβολοπαίδια» και σκαρφάλωναν στη Μουριά τα μεγαλύτερα, ενώ τα μικρότερα παρακολουθούσαν μήπως βγει από το σπίτι η ιδιοκτήτρια για να ειδοποιήσουν τους μεγαλύτερους που ήταν στη συκιά.

δ. Η βερικοκιά της θείας Χρυσούλας Παναρή (Επαμεινώντα) εκεί που σήμερα είναι το σπίτι του Γιάννη Λαύκα).
Δύσκολη η προσέγγιση από παιδιά την ημέρα. Η θεία Χρυσούλα με το αετίσιο βλέμμα ήταν πάντα σε ετοιμότητα να κυνηγήσει τους «τρυγητές» της ροδακινιάς.

ε. Η συκιά της Γαρδούς στο σπίτι της στην βρύση (εκεί που σήμερα είναι το σπίτι του Γεωρ. Ταμβάκου).
Μόλις βλέπαμε κάθε σύκο να προβάλλει το κόβαμε με τη μαγγούρα. Κάναμε 5-10 βόλτες κάθε μέρα στη βρύση και πασπατεύαμε τη συκιά. Η θεία Κυράνα η Γαρδού ήταν άγρια και το φόβητρο για τα μικρά παιδιά.

στ. Η καρυδιά του Μανούσου στον δρόμο προς τη βρύση (απέναντι από το σπίτι του Τσαγκουρόγιαννη).
Η θεία Γιαννού η Μανούσενα έμενε μακριά από τη καρυδιά και έτσι η επιτήρηση ήταν χαλαρή.
Η καρυδιά ήταν μεγάλη, γέρικη και είχε πολλές κοιλότητες (κουφάλες) στον κορμό της, μέσα στις οποίες κρυβόμασταν όταν πλησίαζε Μανούσενα ή ο κηποφύλακας. Πετροβολούσαμε όλοι οι «διαβόλοι» του χωριού σχεδόν κάθε μέρα.

Τα παραπάνω ιστορικά δέντρα έδιναν καρπούς που αναστάτωναν τη βουλιμία των παιδιών και μετρίαζαν την πείνα τους. Οι ιδιοκτήτες τους αυστηροί και άπνοιοι μας διαβολόστελναν, μας καταγγέλλανε στους γονιούς. Ευτυχώς το σχολείο δεν λειτουργούσε στην περίοδο καρποφορίας. Η γεύση των φρούτων ήταν μυρωδάτη. Θυμάμαι ακόμα τη γλύκα τους. Πιο πολύ όμως θυμάμαι όταν ήμουν οκτώ χρονών ένα πέσιμο από τη βελανιδιά στον Αη-Νικόλα που είχα πάει για να μαζέψω βελανιδιά, με σπάσιμο στα δυο χέρια, δυνατούς πόνους και τον πρακτικό ορθοπεδικό τον μπάρμπα Μιχάλη τον Μπουγά που με θεράπευσε.

Με σπασμένα τα χέρια πριν πάω στον ορθοπεδικό, έφαγα τις σχετικές πατρικές σφαλιάρες.
Τις ημερήσιες δράσεις εκείνων των χρόνων της φτώχειας, της έλλειψης αγαθών τις θυμάμαι σαν να ήταν χτεςινές. Σήμερα η απορία μου είναι: γιατί δεν μας έμειναν μνήμες από τα κατοπινά χρόνια που είχαμε όλα τα αγαθά και καλοπερνάγαμε;

N.A.Δ

ΕΥΘΥΜΗ ΣΤΗΛΗ

1ο) Ένας πόντιος πιάνει δουλειά σε ένα σούπερ μάρκετ. Κάποιος πελάτης τον πλησιάζει και του λέει:

-Σε παρακαλώ κόψε μου ένα τέταρτο σαλάμι
-Ο πόντιος αρχίζει να κόβει τη μία φέτα μετά την άλλη και δεν λέει να σταματήσει!
-Τι θα γίνει ρε παλληκάρη του λέει κάποια στιγμή ο πελάτης. Ένα τέταρτο σου είπα.....
-Σιγά ρε φιλαράκο του απαντάει ο πόντιος, ούτε πέντε λεπτά δεν έχουν περάσει ακόμα.....

2ο) Μια κυρία άνω των 90, αλλά καλοστεκούμενη μπαίνει σε ένα φαρμακείο
-Καλημέρα σας κύριε, έχετε ασπιρίνη;
-Ναι χωρίς αμφιβολία
-Έχετε παυσίπονα;
-Βεβαίως. Κανένα πρόβλημα
-Έχετε άπια για ρυτίδες;

-Έχουμε και τέτοια
-Έχετε σόδα για το στομάχι;
-Βεβαίως έχουμε
-Έχετε φάρμακα για το συκώτι;
-Μάλιστα
-Έχετε αγχολυτικά
-Μάλιστα
-Έχετε φάρμακα για τη μνήμη;
-Ναι μερικά
-Έχετε μπαστούνια;
-Προφανώς
-Έχετε.....

Επιτέλους κυρία μου, είμαστε επαγγελματικό φαρμακείο! Έχουμε όλα τα απαραίτητα προϊόντα! Ποιο είναι το πρόβλημα σας;
Στο τέλος του μήνα παντρεύομαι το Δαμιανό, που είναι 95 ετών. Θα θέλαμε να ξέρουμε αν μπορούμε να δηλώσουμε λίστα γάμου σε σας!

N A Δ

ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Θέμα :1ον Κατάρτιση Τεχνικού Προγράμματος Τοπικής Κοινότητας Κρεμαστής για το έτος 2012.
Ο Πρόεδρος εισηγούμενος το ανωτέρω θέμα είπε ότι με το αρθ.:23170/31-10-2012 έγγραφο του Δήμου Ευρώτα μας Ζητά να Καταρτίσουμε το Τεχνικό Πρόγραμμα.
Το Τ.Σ. μετά από διαλογική συζήτηση αφού έλαβε υπ' όψη το ανωτέρω έγγραφο του Δήμου Ευρώτα, γνωρίζει τις ανάγκες και τα προβλήματα της Τοπικής Κοινότητας Κρεμαστής.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

- Αντικατάσταση Δικτύου Ύδρευσης :
α. Από οικία Παναγιώτη Νικ. Καλκάνης έως κατοικία Μιχαήλ Χρ. Πασχάλη μήκος περίπου 300 μέτρα περίπου.
β. Από οικίας Γιαννούλας Κουλούρη έως Παυλακείκα μήκος 300μέτρα περίπου
γ. Από οικία Γιαννούλας Κουλούρη έως οικία Σαρών Παύλου μήκος 350 μέτρα περίπου.
- Διάνοιξη του δρόμου από την πηγή (ΓΟΥΡΝΑ), έμπροσθεν οικίας κληρονόμων Θεοδώρου Πουλάκη και οικίας κληρονόμων Νικολάου Τζάκα(Βενέτη) έως οικία κληρονόμων Μάριου Πουλάκι (που παρανόμως έχει καταπατηθεί, περίφρακτη και δεντροφυτευτεί από τον Ιωάννη Πουλάκη του Αντωνίου).
- Συντήρηση και Εξωραϊσμός (πλακόστρωση) Πηγής (ΓΟΥΡΝΑ)
- Διαπλάτυνση Δρόμου
α. Από θέση Μηλίτσα έως οικία Παναγιώτη Καλκάνη.
β. Από οικία Γκιουζέλη Νικολάου έως Πηγή (ΓΟΥΡΝΑ)
- Τσιμεντόστρωση Δρόμων
α. Από οικία Γκιουζέλη Νικολάου έως οικία κληρονόμων Θεοδώρου Πουλάκη.
β. Από οικία Ιωάννη Τσορομώκου έως Γεωργίου Παπαμιχαλόπουλου (Μιχαλαριά) .
γ. Από οικία Καλομοίρας Δρίβα έως οικία Ιωάννη Τσορομώκου.
δ. Από Νεκροταφείο έως Δεξαμενή 530 μέτρα περίπου.
- Διαμόρφωση χώρου Πάρκιν πλησίον οικίας Θεοδώρου Τσορομώκου.
- Στήριξη τοίχου στο δρόμο (Κεντρική είσοδος) στην οικία Κων/νου Δρίβα.
- Διάνοιξη δρόμων Πυρασφάλειας
α. Από ποιμνιοστάσιο Τσορομώκου Θεοδώρου έως Αϊ-Λία .
β. Από Κρυόβρυση έως Λιοφάτα.
γ. Από Κουτζιριζή έως Καμίνια (Χιονοβούνι)
- Τοποθέτηση πόρτας και δύο παραθύρων στην δεξαμενή ύδρευσης.
- Τοποθέτηση και στραγανοποίηση φρεατίου (καπάκι) στην δεξαμενή ύδρευσης.
- Αντικατάσταση Ερμαρίων, Πίνακα Ηλεκτρονικών Παροχών Μηχανημάτων Ύδρευσης (μοτέρ) στη βρύση.
- α. Τοποθέτηση συστήματος αυτόματης χλωρίωσης νερού στην δεξαμενή ύδρευσης.
β. Τοποθέτηση όγκο μετρητή νερού στην δεξαμενή ύδρευσης.
- Τοποθέτηση Καθρεπτών και σημάτων κυκλοφορίας .
- Διευθέτηση οβριών υδάτων επί του δρόμου με την τοποθέτηση σχαρών και κιούγκια στη θέση Καλπάτσι από οικία Παντελή Αντ. Ζώταλη έως οικία Δρίβα Παναγιώτα του Γεωργίου (Σχάρες και κιούγκια υπάρχουν στο Τ.Κ. Κρεμαστής)
- Καθαρισμός ρεμάτων
- Τοποθέτηση Προστατευτικών κλειδωμάτων:
α. Στην γέφυρα Πλατανόρεμα
β. Στην είσοδο και στην έξοδο στο ρέμα Κοντού
γ. Στο ρέμα έμπροσθεν οικίας Δημητρίου Παν. Τσορομώκου(Σταματάκου)
- Αξιοποίηση πηγής στο Κεφαλόβρυσο.
- Κατασκευή γηπέδου 5Χ5
- Συντήρηση και επισκευή γηπέδου Μπάσκετ.
- Μεταφορά καυστήρα θέρμανσης στο κοινοτικό Κατάστημα.
- Σήμανση Ορειβατικών Μονοπατιών.
- Μεταφορά ηλεκτροφωτισμού στον Αγ-Νικόλαο.
- Κατασκευή στεγάστρου στην θέση Αϊ-Λία για την προστασία των μηχανημάτων αναμετάδοσης τηλεοπτικού σήματος.

Η απόφαση αυτή πήρε αριθ.:3/2012

Αφού αναγνώστηκε το παρόν πρακτικό υπογράφεται ως κατωτέρω.

Ο Πρόεδρος

Πριφτάκης Αλέξανδρος

Τα μέλη του τοπ. Συμβουλίου

Παπαμιχαλόπουλος Κων/νος
Κοσμάς Χρήστος